

Lovforslag nr. L 40. Fremsat den 17. oktober 1980 af industriministeren

Forslag

til

Lov om ændring af sønæringsloven

§ 1

I lov nr. 316 af 26. juni 1975 om sønærings foretages følgende ændringer:

1. Ordene »handelsministeren« og »handelsministeriet« ændres overalt i loven til »industriministeren« og »industriministeriet«.

2. § 1, nr. 5, affattes således:

»5. »Godkendt«: Godkendt i henhold til lov nr. 70 af 15. marts 1967 om søfartsudannelse med senere ændringer.«

3. § 2 affattes således:

»§ 2. Til erhvervelse af duelighedsbevis i sejlads kræves, at vedkommende:

- a. har erhvervet en af industriministeren fastsat fartstid i søgående skibe,
- b. har bestået en af industriministeren fastsat duelighedsprøve i sejlads for handelsskibe,
- c. har bestået en af industriministeren fastsat syns- og høreprøve.«

4. § 3 affattes således:

»§ 3. Til erhvervelse af bevis som kystskipper kræves, at vedkommende:

- a. har gjort tjeneste i 12 måneder som bestemand eller som styrmand i søgående skibe af 20 tons eller derover,
- b. har bestået kystskippereksamen,
- c. er myndig,
- d. har bestået en af industriministeren fastsat syns- og høreprøve,
- e. har indfødsret.«

5. § 4 affattes således:

»§ 4. Til erhvervelse af bevis som sætteskipper af 2. grad kræves, at vedkommende:

- a. har gjort tjeneste i søgående skibe
 - 1) i 12 måneder som styrmand under forhold, hvor bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad kræves, eller
 - 2) i 6 måneder under forhold, hvor bevis som kystskipper kræves, samt i 6 måneder som styrmand under forhold, hvor bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad kræves, eller
 - 3) i tilsvarende stillinger i udenlandske skibe,
- b. har bestået sætteskippereksamen,
- c. er myndig,
- d. har bestået en af industriministeren fastsat syns- og høreprøve,
- e. har indfødsret.«

6. § 5 affattes således:

»§ 5. Til erhvervelse af bevis som sætteskipper af 1. grad kræves, at vedkommende:

- a. har gjort tjeneste som styrmand i søgående skibe
 - 1) i 24 måneder under forhold, hvor bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad kræves, heraf 12 måneder som øverste eller eneste styrmand, eller
 - 2) i tilsvarende stillinger i udenlandske skibe,
- b. har bestået sætteskippereksamen,
- c. er myndig,
- d. har bestået en af industriministeren fastsat syns- og høreprøve,
- e. har indfødsret.«

7. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 A. Bevis som kystskipper med påtegning om, at beviset ikke giver ret til at føre dansk skib, udfærdiges til personer, der opfylder de betingelser, der er foreskrevet i § 3, litra b-d, og som har erhvervet en af industriministerens fastsat fartstid i søgående skibe. Beviset giver ret til at gøre tjeneste som styrmand i stilling, hvor bevis som kystskipper kræves.

Stk. 2. Bevis som sætteskipper med påtegning om, at beviset ikke giver ret til at føre dansk skib, udfærdiges til personer, der opfylder de betingelser, der er foreskrevet i § 4, litra b-d, og som har erhvervet en af industriministerens fastsat fartstid i søgående skibe. Beviset giver ret til at gøre tjeneste som styrmand i stilling, hvor bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad kræves.«

8. § 7 affattes således:

»§ 7. Til erhvervelse af bevis som styrmand af 1. grad kræves, at vedkommende:

- a. opfylder de i § 6 fastsatte betingelser,
- b. har bestået skibsførereksamen,
- c. har erhvervet en af industriministerens fastsat fartstid som styrmand i søgående skibe.«

9. Efter § 16 indsættes:

»§ 16 A. Til erhvervelse af bevis som skibradiotelegrafist eller skibradiotelefonist kræves, at vedkommende:

- a. er i besiddelse af behørigt radioekspedientcertifikat udstedt i henhold til bestemmelserne i det internationale radioreglement,
- b. har gennemgået en af industriministerens fastsat sikkerhedsuddannelse.

10. Efter § 28 indsættes:

»§ 28 A. Til erhvervelse af duelighedsbevis i sejlads for fiskere kræves, at vedkommende:

- a. har erhvervet en af industriministerens fastsat fartstid i fiskerskibe,
- b. har bestået en af industriministerens fastsat duelighedsprøve i sejlads for fiskere,
- c. har bestået en af industriministerens fastsat syns- og høreprøve.«

11. I § 36 indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* De i §§ 2-16 A omhandlede sønæringsbeviser samt sønæringsbeviser, der ligestilles hermed, mister deres gyldighed, såfremt indehaveren ikke for enhver forudgående 5-års periode kan dokumentere at have forrettet 12 måneders tjeneste i stilling, hvor sådant bevis kræves, eller haft anden af industriministerens godkendt beskæftigelse, som kan sidestilles hermed. Ministeren fastsætter regler om generhvervelse af sønæringsrettigheder.«

12. Efter § 36 indsættes:

»§ 36 A. Industriministeren fastsætter regler om særlige uddannelseskrav for officerer og mandskab i olie-, kemikalie- og gastankskibe. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om særlige uddannelseskrav for officerer i skibe med særlige manøvreegenskaber eller skibe med særlig udrustning.«

13. § 37, *stk. 1*, affattes således:

»Den, der har bevis som styrmand af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som sætteskipper. Den, der forinden nærværende lovs ikrafttræden har erhvervet bevis som styrmand af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som sætteskipper af 1. grad, såfremt vedkommende har indfødsret.«

14. § 37, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Den, der har bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som yachtskipper af samme grad. Den, der har bevis som sætteskipper, anses tillige at have bevis som yachtskipper af 1. grad.«

§ 2

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af industriministeren.

§ 3

De i medfør af lov nr. 316 af 26. juni 1975 om sønæring udstedte sønæringsbeviser svarer til de i denne lov omhandlede beviser af samme navn.

§ 4

Loven gælder ikke for Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I erkendelse af den menneskelige faktors betydning for sikkerheden til søs og for forebyggelsen af forurening af havmiljøet arrangerede FN's søfartsorganisation (IMCO) i samarbejde med den internationale arbejdsorganisation (ILO) i 1978 en international konference afholdt i London med det formål at udarbejde minimumsregler for uddannelse af den gruppe af søfarende, der har direkte betydning for sikkerheden, samt minimumsregler for opnåelse af sønæringsrettigheder og for tilrettelæggelsen af vagttjenesten om bord i skibe.

Konferencen vedtog »Den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, 1978«, der træder i kraft 12 måneder efter den dato, på hvilken mindst 25 stater, hvis handelsflåder tilsammen udgør mindst 50 pct. målt i bruttotons af verdenshandelsflådens skibe på 100 registertons brutto og derover, har ratificeret konventionen.

Rådet for De europæiske Fællesskaber har den 21. december 1978 henstillet, at medlemsstaterne inden den 1. april 1979 undertegner og snarest muligt inden 31. december 1980 ratificerer konventionen under henvisning til, at konventionens ikrafttræden må anses for et væsentligt bidrag til sikkerheden til søs og forebyggelsen af forurening.

Danmark har den 4. juni 1979 underskrevet konventionen med forbehold af senere ratifikation og med forbehold for så vidt angår Færøerne og Grønland. Pr. 1. september 1980 havde 3 lande ratificeret konventionen, nemlig USSR, Den tyske demokratiske Republik og Frankrig.

Nærværende lovforslag fremsættes for at tilvejebringe grundlag for Danmarks ratifikation af konventionen, der er vedlagt som bilag til lovforslaget.

Konventionen har for flere sønæringsbevisers vedkommende større krav til den praktiske uddannelse end foreskrevet i sønæringsloven af 1975. Bl. a. kræves der for førere af alle skibe og for overstyrsmænd i skibe på 1600 registertons brutto eller derover en forudgående fartstid som styrmand.

De gældende bestemmelser for erhvervelse af sønæringsbevis til tjeneste som maskinchef og maskinmester opfylder konventionskravene til praktisk uddannelse.

For så vidt angår den teoretiske uddannelse er konventionskravene for de fleste eksaminers vedkommende opfyldt eller vil kunne opfyldes ved mindre justeringer af det foreskrevne pensum. Konventionen har dog ikke den samme skarpe skellen mellem kravene til store og til små skibe som vort nuværende uddannelsessystem. Det vil derfor være nødvendigt at afskaffe sætteskippereksamen af 2. grad, som i dag er foreskrevet for en række stillinger omhandlet i lov om skibes bemanning, men som ikke opfylder konventionskravene for disse stillinger. Der vil herefter kun være én eksamen som sætteskipper svarende til den nuværende eksamen som sætteskipper af 1. grad med en vis forøgelse af det krævede pensum. Men henblik herpå er der samtidigt hermed fremsat forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse.

Særlig uddannelse er foreskrevet for officerer og mandskab i olie-, kemikalie- og gastankskibe. Sådant uddannelse gives for tiden i Danmark, dels som led i den egentlige uddannelse, dels på særlige af direktoratet for søfartsuddannelsen etablerede frivillige kurser, som efter konventionsbestemmelserne bliver obligatoriske for visse søfarende. Endvidere kræves, at alt personel omfattet af konventionsbestemmelserne har gennemgået brandkursus, hvis indhold for visse personelgruppers vedkommende er mere omfattende, end de i dag foreskrevne kurser.

Endelig indeholder konventionen meget detaljerede regler for tilrettelæggelsen af vagttjenesten, hvis sikre tilrettelæggelse efter den bestående retstilstand alene er overladt et skibs fører og maskinchef. Den eksisterende lovgivning indeholder hjemmel for ministeren til at foreskrive regler, der vil bringe retstilstanden i overensstemmelse med konventionens krav.

Ved en så væsentlig ændring af sønæringskravene, som en ratifikation af konventionen forudsætter, burde bemanningsloven naturligt være ændret

samtidigt hermed. Den mellemstatslige rådgivende søfartsorganisation (IMCO) har imidlertid taget spørgsmålet om skibes bemanning op til drøftelse, og det er derfor ikke fundet hensigtsmæssigt at søge lov om skibes bemanning ændret, forinden resultatet af disse drøftelser foreligger. I stedet er det valgt at ændre kravene for erhvervelse af de i bemanningsloven foreskrevne beviser, således at de opfylder konventionskravene for de forskellige tonnagegrupper og fartsområder, idet konventionens definition af begrebet »kystfart« er anset at svare til fartsområdet »indskrænket fart«, således som dette er defineret i bemanningsloven.

De med ratifikation af konventionen forventede merudgifter er alene foranlediget af den ændrede teoretiske uddannelse, herunder udvidede brandkurser for visse grupper af søfarende, samt de obligatoriske kurser i tankskibssikkerhed. Disse udgifter er der nærmere redegjort for i det samtidigt hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om søfartsuddannelse.

Nærværende lovforslag får derfor hverken statsfinansielle eller statsadministrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1

Ad nr. 1.

I oktober måned 1979 blev handelsministeriets navn ændret til industriministeriet.

Ad nr. 2.

Det findes administrativt mere hensigtsmæssigt at knytte godkendelsen til bestemmelserne i uddannelsesloven i stedet for i sønæringsloven.

Ad nr. 3.

En person med duelighedsbevis i sejlads kan i henhold til lov om skibes bemanning gøre tjeneste som styrmand i skib op til 100 registertons brutto i kystfart. Efter konventionens bestemmelser kræves en vis forudgående fartstid på dækket, medens der hidtil kun har været krav om, at pågældende skulle have faret til søs i 6 måneder, hvilket kunne være i en hvilken som helst stilling om bord, f. eks. i restaurationen. Den krævede fartstid kan erhverves på forskellig måde, ligesom tilfældet er for andre beviser, der giver ret til at gøre tjeneste som styrmand. Det er derfor, ligesom for sidstnævnte bevisers vedkommende, foreslået henlagt til ministeren at fastsætte fartskravene. For ikke at skærpe kravene til fiskere på urimelig måde indføres samtidigt et særligt duelighedsbevis i sejlads til brug i fiskeskibe, jfr. nr. 10.

Ad nr. 4-7.

Fartskravene i §§ 3-5 er bragt i overensstemmelse med konventionskravene til skibsførere. Sætteskippereksamen af 1. og af 2. grad er erstattet af én eksamen som sætteskipper svarende til den nuværende eksamen som sætteskipper af 1. grad. Der er herudover i en ny § 5 A foreslået indført særlige beviser som kystskipper og sætteskipper, der alene giver ret til at gøre tjeneste som styrmand i stillinger, hvor bemanningsloven kræver en person med bevis som henholdsvis kystskipper og sætteskipper af 1. eller 2. grad. Kravene til disse nye beviser, der altså ikke giver førerrettigheder, svarer til de nugældende krav i lovens §§ 3 og 4, bortset fra indfødsretskravet, der falder bort, og eksamenskravet, der ændres som anført ovenfor.

Ad nr. 8.

For at kunne gøre tjeneste som øverste styrmand i skibe på 1600 registertons brutto og derved kræver konventionen en forudgående fartstid som styrmand på 18 måneder. Det foreslås henlagt til ministeren at fastsætte nærmere regler om, hvorledes dette krav kan opfyldes, jfr. herved bemærkningerne til nr. 3.

Ad nr. 9.

Certifikater som radioekspedient udfærdiges af post- og telegrafvæsenet i overensstemmelse med reglerne i det internationale radioreglement. Konventionen kræver imidlertid, at radioekspedienter i skibe, foruden af være i besiddelse af behørigt radioekspedientcertifikat udfærdiget i henhold til radioreglementet, tillige har gennemgået en egentlig sikkerhedsuddannelse med særligt henblik på tjenesten på skibes radiostationer, og at de af hensyn til konventionens kontrolprocedure kan dokumentere sådan uddannelse. Det vil derfor være nødvendigt at udfærdige særlige beviser som skibsradiotelegrafist og som skibsradiotelefonist.

Ad nr. 10.

Der henvises til bemærkningerne til nr. 3.

Ad nr. 11.

Konventionen foreskriver, at indehavere af sønæringsbeviser for at bevare adgangen til at gøre tjeneste til søs indenfor hver forudgående 5-års periode skal have forrettet tjeneste i 12 måneder i stilling, hvor sådant bevis kræves, eller haft anden godkendt beskæftigelse, som kan sidestilles hermed. Er dette ikke tilfældet, skal pågældende enten bestå en godkendt prøve eller gennemgå et

godkendt kursus med tilfredsstillende resultat eller, for så vidt angår sønæringsbeviser som navigatør eller maskinmester, gøre godkendt tjeneste i søgående skibe som overtallig officer i mindst 3 måneder umiddelbart forinden tiltrædelse af den stilling, hvortil han er berettiget i kraft af sit bevis. Som eksempel på personer med anden beskæftigelse, der kan sidestilles med tjeneste til søs, kan nævnes lodser, skibsinspektører, prøvemestre ved motorfabrikker, visse lærerstillinger ved søfartsuddannelserne m. fl.

Ad nr. 12.

Konventionen stiller krav om, at officerer og mandskab, som i forbindelse med ladning og lastbehandlingsudstyr om bord i olie-, kemikalie- og gastankskibe har særlige opgaver og særligt ansvar i tilknytning til disse opgaver, dels skal have erhvervet praktisk erfaring ved tjeneste i sådanne skibe, dels skal have gennemgået en godkendt teoretisk uddannelse omfattende grundlæggende sikkerhedsmæssige og forureningsforebyggende forholdsregler og fremgangsmåder m.v., samt at alle førere, maskinchefer, overstyrmænd, 1. maskinmestre og enhver anden person med direkte ansvar for lastning, losning og kontrol med ladningen derudover skal have gennemgået en specialuddannelse med henblik på sådan tjeneste. Denne særlige uddannelse vil kun i et vist omfang kunne indkorporeres i de almindelige søfartsuddannelser.

Der foreligger endvidere internationalt vedtagne rekommandationer om bl. a. særlig uddannelse af navigatører i brug af automatisk radarplotningsud-

styr for så vidt angår skibe, der er udstyret med sådant, om radarsimulatoruddannelse, og om særlig oplæring eller simulatoruddannelse for navigatører i meget store skibe og skibe med særlige manøvreegenskaber. Det kan ikke udelukkes, at disse rekommandationer i løbet af nogle år vil blive optaget som konventionskrav, hvorfor det ved nærværende lovændring er fundet hensigtsmæssigt at tilvejebringe hjemmel for ministeren til at foreskrive sådan uddannelse.

Ad nr. 13-14.

Ændringerne er nødvendiggjort af de forøgede fartskrav, der er foreskrevet for erhvervelse af bevis som sætteskipper af 1. og 2. grad, som ikke opfyldes af personer med bevis som styrmænd. Endvidere sikres bevarelsen af velerhvervede rettigheder, og det tydeliggøres, at indehavere af erhvervsbeviser tillige anses at have bevis som yachtskipper.

Til § 2

Da det på nuværende tidspunkt er usikkert, hvornår konventionen træder i kraft, foreslås lovens ikrafttrædelsestidspunkt henlagt til ministerens afgørelse, idet udviklingen kan begrunde, at loven sættes i kraft tidligere end konventionens ikrafttrædelse.

Til § 3

Bestemmelsen skal sikre, at ingen fratages allerede erhvervede rettigheder.

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1, nr. 5.

5. »Godkendt«: Godkendt i henhold til lov nr. 70 af 15. marts 1967 om søfartsuddannelse med senere ændringer.

§ 1, nr. 5.

5. »Godkendt«: Godkendt af direktøren for søfartsuddannelsen.

§ 2. Til erhvervelse af duelighedsbevis i sejlads kræves, at vedkommende:

- a. har erhvervet en af industriministeren fastsat fartstid i søgående skibe,
- b. har bestået en af industriministeren fastsat duelighedsprøve i sejlads for handelsskibe,
- c. har bestået en af industriministeren fastsat syns- og høreprøve.

§ 2. Til erhvervelse af duelighedsbevis i sejlads kræves:

- a. at vedkommende har faret til søs i 6 måneder,
- b. at han har bestået en af handelsministeren fastsat duelighedsprøve i sejlads,
- c. at han har bestået en af handelsministeren fastsat syns- og høreprøve.

§ 3. Til erhvervelse af bevis som kystskipper kræves, at vedkommende:

- a. har gjort tjeneste i 12 måneder som bestemand eller som styrmand i søgående skibe af 20 tons eller derover,
- b. har bestået kystskippereksamen,
- c. er myndig,
- d. har bestået en af industriministeren fastsat syns- og høreprøve,
- e. har indfødsret.

§ 3. Til erhvervelse af bevis som kystskipper kræves:

- a. at vedkommende har erhvervet en af handelsministeren fastsat fartstid i søgående skibe,

- b. at han har bestået kystskippereksamen,
- c. at han er myndig,
- d. at han har bestået en af handelsministeren fastsat syns- og høreprøve,
- e. at han har indfødsret.

§ 4. Til erhvervelse af bevis som sætteskipper af 2. grad kræves, at vedkommende:

- a. har gjort tjeneste i søgående skibe
 - 1) i 12 måneder som styrmand under forhold, hvor bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad kræves, eller
 - 2) i 6 måneder under forhold, hvor bevis som kystskipper kræves, samt i 6 måneder som styrmand under forhold, hvor bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad kræves, eller
 - 3) i tilsvarende stillinger i udenlandske skibe,
- b. har bestået sætteskippereksamen,
- c. er myndig,
- d. har bestået en af industriministeren fastsat syns- og høreprøve,
- e. har indfødsret.

§ 4. Til erhvervelse af bevis som sætteskipper af 2. grad kræves:

- a. at vedkommende har erhvervet en af handelsministeren fastsat fartstid i søgående skibe,
- b. at han har bestået sætteskippereksamen af 2. grad,
- c. at han er myndig,
- d. at han har bestået en af handelsministeren fastsat syns- og høreprøve,
- e. at han har indfødsret.

§ 5. Til erhvervelse af bevis som sætteskipper af 1. grad kræves, at vedkommende:

a. har gjort tjeneste som styrmand i søgående skibe

1) i 24 måneder under forhold, hvor bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad kræves, heraf 12 måneder som øverste eller eneste styrmand, eller

2) i tilsvarende stillinger i udenlandske skibe,

b. har bestået sætteskippereksamen,

c. er myndig,

d. har bestået en af industriministeren fastsat syns- og høreprøve,

e. har indfødsret.

§ 5. Til erhvervelse af bevis som sætteskipper af 1. grad kræves:

a. at vedkommende har gjort tjeneste

1) i 12 måneder under forhold, hvor bevis som sætteskipper af 2. grad kræves, eller

2) i 6 måneder under forhold, hvor bevis som kystskipper kræves, samt i 6 måneder under forhold, hvor bevis som sætteskipper af 2. grad kræves, eller

3) i tilsvarende stillinger i udenlandske skibe,

b. at han har bestået sætteskippereksamen af 1. grad,

c. at han er myndig,

d. at han har bestået en af handelsministeren fastsat syns- og høreprøve,

e. at han har indfødsret.

§ 5 A. Bevis som kystskipper med påtegning om, at beviset ikke giver ret til at føre dansk skib, udfærdiges til personer, der opfylder de betingelser, der er foreskrevet i § 3, litra b-d, og som har erhvervet en af industriministeren fastsat fartstid i søgående skibe. Beviset giver ret til at gøre tjeneste som styrmand i stilling, hvor bevis som kystskipper kræves.

Stk. 2. Bevis som sætteskipper med påtegning om, at beviset ikke giver ret til at føre dansk skib, udfærdiges til personer, der opfylder de betingelser, der er foreskrevet i § 4, litra b-d, og som har erhvervet en af industriministeren fastsat fartstid i søgående skibe. Beviset giver ret til at gøre tjeneste som styrmand i stilling, hvor bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad kræves.

§ 7. Til erhvervelse af bevis som styrmand af 1. grad kræves, at vedkommende:

a. opfylder de i § 6 fastsatte betingelser,

b. har bestået skibsførereksamen,

c. har erhvervet en af industriministeren fastsat fartstid som styrmand i søgående skibe.

§ 7. Til erhvervelse af bevis som styrmand af 1. grad kræves, at vedkommende foruden at opfylde de i § 6 fastsatte betingelser har bestået skibsførereksamen.

§ 16 A. Til erhvervelse af bevis som skibradiotelegrafist eller skibradiotelefonist kræves, at vedkommende:

a. er i besiddelse af behørigt radioekspedientcertifikat udstedt i henhold til bestemmelserne i det internationale radioreglement,

b. har gennemgået en af industriministeren fastsat sikkerhedsuddannelse.

§ 28 A. Til erhvervelse af duelighedsbevis i sejlads for fiskere kræves, at vedkommende:

a. har erhvervet en af industriministeren fastsat fartstid i fiskerskibe,

b. har bestået en af industriministeren fastsat duelighedsprøve i sejlads for fiskere,

c. har bestået en af industriministeren fastsat syns- og høreprøve.

§ 36, stk. 5. De i §§ 2-16 A omhandlede sønæringsbeviser samt sønæringsbeviser, der ligestilles hermed, mister deres gyldighed, såfremt indehaveren ikke for enhver forudgående 5-års periode kan dokumentere at have forrettet 12 måneders tjeneste i stilling, hvor sådant bevis kræves, eller haft anden af industriministeren godkendt beskæftigelse, som kan sidestilles hermed. Ministeren fastsætter regler om generhvervelse af sønæringsrettigheder.

§ 36 A. Industriministeren fastsætter regler om særlige uddannelseskraav for officerer og mandskab i olie-, kemikalie- og gastankskibe. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om særlige uddannelseskraav for officerer i skibe med særlige manøvreegenskaber eller skibe med særlig udrustning.

§ 37, stk. 1. Den, der har bevis som styrmand af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som sætteskipper. Den, der forin-

den nærværende lovs ikrafttræden har erhvervet bevis som styrmand af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som sætteskipper af 1. grad, såfremt vedkommende har indfødsret.

§ 37, stk. 1. Den, der har bevis som styrmand af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som sætteskipper af 1. grad, såfremt vedkommende har indfødsret.

§ 37, stk. 2. Den, der har bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som yachtskipper af samme grad. Den, der har bevis som sætteskipper, anses tillige at have bevis som yachtskipper af 1. grad.

§ 37, stk. 2. Den, der har bevis som sætteskipper af 1. eller 2. grad, anses tillige for at have bevis som yachtskipper af samme grad.